

Dosarul nr. 2rac-70/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E.Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I.Secieru, Iu.Cotruță, V.Mihaila)

Î N C H E I E R E

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Venava Grup”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Venava Grup” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 august 2019, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației (în continuare ANRCETI) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Venava Grup” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, SRL „Venava Grup”, a avut calitatea de furnizor de rețele/servicii de comunicații electronice (inclus în Registrul cu nr. 606 din 11 februarie 2014 și cu nr. 755 din 05 decembrie 2018) în perioada februarie 2014 - aprilie 2018, respectiv decembrie 2018 - februarie 2019.

A afirmat că, în urma efectuării de către ANRCETI a unui control de stat inopinat în privința SRL „Venava Grup”, prin Actul de control nr. 50 din 19 noiembrie 2018, s-a constatat că pârâtul nu a executat/achitat obligații pecuniare/creanțe bănești, scadente față de bugetul ANRCETI, cu titlul de plăți de reglementare și monitorizare, în cuantum de 167 928,62 lei, pentru perioada anilor 2015-2017, unde: pentru anul 2015 - 32 863,24 lei; pentru anul 2016 - 81 910,99 lei; pentru anul 2017-53 154,39 lei.

A relatat că, drept rezultat al controlului sus menționat, SRL „Venava Grup” a depus, la 20 decembrie 2018 (prin fax) la sediul ANRCETI, rapoarte de

corectare din 05.12.2018 „Privind venitul provenit din activitatea în domeniul comunicațiilor electronice”, pentru anul 2015 (înregistrat la ANRCETI cu nr. 2 din 02.01.2019), anul 2016 (înregistrat la ANRCETI cu nr. 3 din 02.01.2019) și anul 2017 (înregistrat la ANRCETI cu nr. 4 din 02.01.2019), prin care a confirmat/recunoscut datoriile/ sumele venituri constatate de către ANRCETI prin Actul de control supra.

A susținut că, în baza Actului de control al ANRCETI nr. 50 din 19 noiembrie 2018 și a Rapoartelor de corectare ale SRL „Venava Grup” din 05 decembrie 2018, s-a emis de către ANRCETI factura fiscală Seria nr. XXXXX din 02 ianuarie 2019 pe numele SRL „Venava Grup”, care vizează obligația de plată, în contul ANRCETI, a sumei de 167928,62 lei.

A indicat că, factura fiscală Seria nr. XXXXX din 02 ianuarie 2019 a fost notificată SRL „Venava Grup” la data de 04 ianuarie 2019, prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție - aviz poștal recomandat nr. DS2012716876AR.

A notat că, prin scrisorile ANRCETI nr. 01-DSP/509 din 20.05.2019 și nr. 01-DSP/746 din 17.07.2019 SRL „Venava Grup” a fost informată cu privire la neonorarea obligațiilor bănești scadente față de bugetul ANRCETI.

A afirmat că, prin notificarea/somația ANRCETI nr. 01-SAJ/851 din 02 august 2019, s-a propus soluționarea prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.

A comunicat că, prin răspunsul SRL „Venava Grup” nr. 49 din 08.08.2019 a refuzat executarea benevolă a notificării/somației supra.

A considerat reclamantul ANRCETI că conform prevederilor art. 12 alin. (5) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241/2007 și conform pct. 4 și pct. 6 din Instrucțiunea privind plata de reglementare și monitorizare, aprobată prin Hotărârea ANRCETI nr. 17/2010, SRL „Venava Grup”, în calitate de furnizor de rețele/servicii de comunicații electronice (inclus în Registru cu nr. 606 din 11 februarie 2014, conform Declarației informative), este obligată: să prezinte raportul privind venitul obținut din activitatea în domeniul comunicațiilor electronice, trimestrial, până la data de 10 a lunii următoare trimestrului de gestiune; să transfere plățile de reglementare și monitorizare în contul curent al ANRCETI în baza facturii înaintate de aceasta, trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului de gestiune sau în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea facturii.

A specificat că, astfel, pe data de 19 noiembrie 2018, ANRCETI a întocmit Actul de control nr. 50 în privința SRL „Venava Grup”, prin care s-a constatat restanțe la bugetul ANRCETI, rezultate din neprezentarea unor rapoarte corecte ce țin de venitul obținut și ca rezultat, neachitarea plăților de reglementare și monitorizare în cuantum corespunzător, în consecință, sunt aplicabile prevederile art. 395 alin. (1) și alin. (4) în corelare cu art. 901 alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Codul civil.

A invocat că, actul de control ANRCETI nr. 50 din 19 noiembrie 2018 a fost subsemnat de către administratorul SRL „Venava Grup”, fără obiecții/ comentarii. La fel, actul de control supra nu a fost contestat de către SRL „Venava Grup”.

A declarat că, prin necontestarea actului de control ANRCETI nr. 50 din 19 noiembrie 2018, precum și prin depunerea la 20 decembrie 2018, la sediul ANRCETI, a Rapoartelor de corectare din 05 decembrie 2018 „Privind venitul provenit din activitatea în domeniul comunicațiilor electronice”, pentru anii 2015-

2017, s-a constatat recunoașterea, în mod expres și neîndoielnic, a existenței datoriilor față de bugetul ANRCETI pentru anii 2015-2017, astfel operând prevederile art. 401 alin. (1) din Codul civil

A afirmat că, de asemenea, termenul de executare a obligațiilor bănești față de bugetul ANRCETI este determinat în pct. 6 din Instrucțiunea nr. 17/2010.

A concluzionat că, având în vedere că factura fiscală Seria nr. XXXXX din 02 ianuarie 2019 a fost notificată SRL „Venava Grup” la data de 04 ianuarie 2019, în temeiul art. 858 alin. (2) și art. 861 alin. (3) în corelare cu art. 901 alin. (1) lit. e), alin. (4) și art. 942 alin. (1)-(2) din Codul civil, reclamantul solicită încasarea de la pârât dobânda de întârziere în mărime de 16240,26 lei, pentru perioada 10 ianuarie 2019 - 23 august 2018.

A solicitat reclamantul ANRCETI încasarea de la SRL „Venava Grup” a datoriei totale în cuantum de 184 168,88 lei cu titlul restanțe de achitare a plăților de reglementare și monitorizare pentru anii 2015-2017, inclusiv dobânda de întârziere pentru perioada 10.01.2019 - 23.08.2019, în cuantum de 16 240,26 lei.

Prin hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă, fiind încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Venava Grup” în beneficiul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației suma de 167928,62 de lei cu titlu de datorie restantă de achitare a plăților de reglementare și monitorizare pentru perioada 2015-2017 și suma de 16240,26 de lei cu titlu de dobânda de întârziere. S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Venava Grup” în beneficiul statului suma de 5525,06 lei cu titlu de taxa de stat.

La data de 10 martie 2020, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată ”Venava Grup”, avocatul Oleg Eni, a depus cererea de apel solicitând admiterea cererii de apel și casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 februarie 2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată ”Venava Grup”, avocatul Oleg Eni și s-a meținut hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că SRL ”Venava Grup” a fost înscrisă în Registrul public al furnizorilor de rețele de comunicații electronice, cu nr.6060 din 11 februarie 2014, a dobândit astfel drepturile și obligațiile specifice prevăzute de regimul de autorizare generală privind furnizarea rețelor și serviciilor publice de comunicații electronice.

Totodată, SRL „Venava Grup”, era înscrisă în Registrul public al furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, cu nr. 755 din 05.12.2018, în urma realizării Notificării inițiale înregistrate la Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu nr.1983 din 03.12.2018, a dobândit astfel, dreptul privind furnizarea rețelor publice de comunicații electronice și serviciilor de comunicații electronice destinate publicului (aprovizionarea, montarea și mentenanța elementelor rețelor de telefonie mobilă).

Corespunzător, în circumstanțele expuse, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că SRL „Venava Grup” în

perioada februarie 2014 - aprilie 2018 și decembrie 2018 - februarie 2019, a avut calitatea de furnizor de rețele/servicii de comunicații electronice.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că art.2 al Legii comunicațiilor electronice nr.241-XVI din 15.11.2007 definește noțiunea de furnizarea rețelei de comunicații electronice – instalarea, operarea, gestionarea sau punerea la dispoziția unui terț autorizat a rețelei de comunicații electronice sau a infrastructurii asociate; infrastructură asociată – servicii asociate, infrastructuri fizice și alte instalații sau elemente asociate unei rețele de comunicații electronice și/sau unui serviciu de comunicații electronice, care permit și/sau asigură furnizarea de servicii prin intermediul respectivei rețele și/sau al respectivului serviciu sau dispun de acest potențial și cuprind, printre altele, clădirile sau intrările în clădiri, cablajul clădirilor, antenele, turnurile și alte construcții de susținere, canalele, tuburile, pilonii, nișele și cutiile de distribuție.

Instanța de apel a reținut că reprezentantul SRL „Venava Grup” nu a negat faptul că a desfășurat în perioada 2015-2017 activități de instalare (construcție) a infrastructurii asociate rețelelor de comunicații electronice a S.A. „Orange Moldova.

Instanța de apel nu a reținut ca temei de respingere a cererii de chemare în judecată, certificatul nr.5 din 31 ianuarie 2020 prezentat de SRL „Venava Grup”, care a comunicat faptul că pârâtul din momentul fondării sale și până în prezent nu este furnizor de rețele de comunicații electronice și nici servicii de comunicații electronice, or acesta contravine materialelor cauzei.

Or, reieșind din prevederile art. 2 alin.(1) și (5) al Legii comunicațiilor electronice nr.241-XVI din 15.11.2007 în coroborare cu pct.4 și pct.6 al Instrucțiunii privind plata de reglementare și monitorizare, aprobată prin Hotărîrea ANRCETI nr.17 din 02.06.2010, SRL „Venava Grup” având calitate de furnizor de rețele/servicii de comunicații electronice este obligată să prezinte raportul privind venitul obținut din activitatea în domeniul comunicațiilor electronice, trimestrial, până la data de 10 a lunii următoare trimestrului de gestiune și să transfere plățile de reglementare și monitorizare în contul curent al ANRCETI în baza facturii înaintate de aceasta, trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului în gestiune sau în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea facturii.

Totodată instanța de apel a constatat că, reclamantul a solicitat și încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 16240,26 lei pentru perioada 10 ianuarie 2019 – 23 august 2019, conform calcului prezentat de reclamant, anexat la materialele cauzei. În corespundere cu art. 7 alin. (1) din codul civil legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Instanța reține că noile modificări ale codului civil au intrat în vigoare la data de 01.03.2019.

În speță, instanța de apel a relatat că perioada pentru care ANRCETI solicită încasarea sumelor cuprinde o perioadă de până la intrarea în vigoare a modificărilor codului civil – de la 10 ianuarie 2019 până la 28 februarie 2019, și o perioadă ulterioară intrării în vigoare – 01 martie 2019-23 august 2019.

Corespunzător în speță instanța de apel a aplicat atât prevederile art.619 Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), cât și prevederile art.942 Cod civil, în vigoare din 01 martie 2019.

La 31 decembrie 2020, SRL „Venava Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de repingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, aprecierea probelor a fost arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, contrar prevederilor art.432 alin.(2) și (4) Cod de procedură civilă.

S-a relatat că, SRL „Venava Grup” nu are obligația de achitare a plăților de reglementare și monitorizare față de ANRCETI.

Confrom extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice SRL „Venava Grup” nu este furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice supuse regimului de autorizare generală.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 octombrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 02 noiembrie 2020 (f.d.124). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 31 decembrie 2020, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 29 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Prin referința depusă la 11 februarie 2021 Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a solicitat respingerea recursului depus de SRL „Venava Grup” ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Venava Grup”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de SRL „Venava Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru